

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2017. június 15.*

„Előzetes döntéshozatal — Dömping — 1472/2006/EK rendelet — Kínából és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatala — Az 1294/2009/EU végrehajtási rendelet érvényessége — Hatályukat veszítő dömpingellenes intézkedések felülvizsgálatára vonatkozó eljárás — Független importőrök — Mintavétel — Az Európai Unió érdeke”

A C-349/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (brüsszeli holland nyelvű elsőfokú bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2016. június 24-én érkezett, 2016. június 3-i határozatával terjesztett elő

a **T.KUP SAS**

és

a **Belgische Staat**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a T.KUP SAS képviseletében A. Tallon et D. Geernaert advocaten,
- a belga kormány képviseletében C. Pochet és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen avocată,
- az Európai Bizottság képviseletében J.-F. Brakeland és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejárati felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett – végleges dömpingellenes vám kivetéséről [helyesen: a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, és a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül kiterjesztett végleges dömpingellenes vámnak a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti lejárati felülvizsgálatot követő kivetéséről] szóló, 2009. december 22-i 1294/2009/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2009. L 352., 1. o.) érvényességének a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL 2004. L 77., 12. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) 2. cikkére, 3. cikkére, 11. cikkének (2), (5) és (9) bekezdésére, 17. cikkének (1) bekezdésére, valamint 21. cikkére tekintettel való értékelésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a T.KUP SAS és az État belge (belga állam) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, melynek tárgya olyan dömpingellenes vámok visszatérítése, amelyeket a T.KUP Kínából származó lábbelik behozatala vonatkozásában fizetett meg.

Jogi háttér

- 3 A dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (8) bekezdése a következőket írja elő:

„A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.”

- 4 E rendelet 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi gyártók, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével fog járni. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos

dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és a közösségi termelők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *[Európai Unió] Hivatalos Lapjában*. Ezután a Közösség termelőinek – az ötéves időszak lejárta előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

[...]

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni. A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni. Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság a fenti határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal az intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve
- változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

[...]

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

[...]”

- 5 Az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma túl magas, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű körére korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre szűkíthető, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.”

- 6 Ugyanezen rendelet 21. cikke a következőket írja elő:

„(1) Annak megállapítása, hogy a Közösség érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia; és ezen cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Közösség érdekeit.

(2) Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, vajon az intézkedések bevezetése közösségi érdeket szolgál-e, vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviseleti szerveik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviseleti szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni, ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy a Közösség érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, a kivetett átmeneti vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az ilyen intézkedések hatálybalépésétől számított egy hónapon belül megérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság a megfelelően benyújtott információkat és azok reprezentativitásának mértékét megvizsgálja, és az elemzés eredményét, érdemi véleményével együtt, továbbítja a tanácsadó bizottságnak. A tanácsadó bizottságban kifejtett álláspontok mérlegét a Bizottság a 9. cikk alapján megtett javaslatok mindegyikénél figyelembe veszi.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyeken majd várhatóan a végső határozatok alapulnak. Az ilyen információkat – a Bizottság, illetve a Tanács későbbi határozatának tiszteletben tartásával – a lehető legteljesebb mértékben rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.”

7 Az 1294/2009 rendelet (12), (13), (34)–(38), (489), (490) és (502) preambulumbekkezdése értelmében:

„(12) Tekintettel az érintett országok exportáló gyártói, az uniós gyártók és a vizsgálatba bevont importőrök magas számára, a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés előreirányozta [a dömpingellenes] alaprendelet 17. cikke szerinti mintavétel alkalmazását.

(13) Az exportáló gyártókat és a nevükben eljáró képviselőket, az uniós gyártókat és importőröket felkérték, hogy jelentkezzenek a Bizottságnál, és a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően adjanak tájékoztatást annak érdekében, hogy a Bizottság képes legyen eldönteni, hogy szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor képes legyen a minta kiválasztására.

[...]

(34) A rendelkezésre álló információk alapján 139 importőrrel vették fel a kapcsolatot. 22 független importőr töltötte ki a mintavételi formanyomtatványokat, közülük 21 járult hozzá, hogy a mintában szerepeljen. Az általuk benyújtott adatok szerint ez a 21 importőr képviselte az érintett terméknek a [Kínai Népköztársaságból] történő behozatala 12%-át, illetve a Vietnamból történő behozatal 40%-át (a felülvizsgálati időszak során).

(35) Az öt legnagyobb importőr (a Clarks, a Puma, az Adidas, a Nike és a Timberland) az érintett behozatal körülbelül 18%-át teszi ki, mivel mindkét országból származó, jelentős behozatalról számoltak be. Ezért úgy vélték, hogy az öt vállalatból álló minta reprezentatív lesz [a dömpingellenes] alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének értelmében, azaz az importvolumen tekintetében.

(36) Ugyanakkor az importőrök földrajzi megoszlásának és az importált lábbelítípusok különbségeinek megfelelőbb kifejezése érdekében még három további importőrt választottak ki. Ebben a tekintetben a mintavételi formanyomtatványokra adott válaszokból kitűnt, hogy a válaszoló importőrök közül többen sokkal kisebb arányú tevékenységet folytattak a volumen szempontjából, és kevésbé ismert/divatos márkás vagy nagyobb értékű cipőket importáltak. Kiderült, hogy e kisebb importőrök üzleti modellje és eladott termékszegmensei eltérőek a legnagyobb importőrökétől, továbbá ezek a kisebb importőrök együttesen az érintett behozatal jelentős részarányát tehetik ki. Ezért fontosnak tartották, hogy ezen importőröket is képviseljék, mivel e vállalatok gazdasági helyzete eltérhet a fenti (35) preambulumbekkezdésben említett nagy importőrökétől.

(37) Ezek alapján nyolc importőrből álló mintát választottak ki, amely magában foglalta az öt legnagyobb és három kisebb importőrt. Ezek az importőrök képviselik a [Kínai Népköztársaságból] származó behozatal körülbelül 10%-át, illetve a Vietnamból származó behozatal körülbelül 34%-át.

(38) Minden együttműködő importőr, aki jelezte együttműködési szándékát, lehetőséget kapott arra, hogy észrevételt tegyen a minta kiválasztásával kapcsolatban. A mintába kiválasztott vállalatok számára kitöltendő kérdőíveket küldtek ki. A mintába kiválasztott importőrök közül heten válaszoltak a megadott határidőn belül. Tekintettel arra, hogy nem működött együtt, a mintába kiválasztott nyolcadik importőrt ki kellett zárni a mintából.

[...]

(489) Másrészt, a dömpingellenes vámok importőrökre, kiskereskedőkre/forgalmazókra és fogyasztókra gyakorolt hatása nem volt aránytalan a 2006-tól a felülvizsgálati időszakig terjedő periódusban. Az intézkedések fenntartását és a fogyasztói kereslet gazdasági válság miatti további gyengülését feltételezve a dömpingellenes vámok az összes szereplőre minden valószínűség szerint nagyobb hatást gyakorolnak majd, mint korábban. Tekintve azonban az

importőrök általánosan stabil helyzetét és bizonyítottan rugalmas hozzáállását, a termékkínálatukat jelentősen diverzifikálni képes kiskereskedők általánosan erős piaci pozícióját, rövid és középtávon az feltételezhető, hogy e gazdasági szereplők nem fognak aránytalanul nagy kárt elszenvedni. Ami a fogyasztókat illeti, ők nem tapasztaltak jelentős áremelkedést a dömpingellenes vámok kivetését követően, és a felülvizsgálati időszakot követő periódus adatainak elemzését figyelembe véve sincs arra utaló jel, ami a fogyasztói árak jövőbeni aránytalan növekedésére utalna.

- (490) Zárásként megállapítható, hogy a felülvizsgálati eljárás során nem került napvilágra olyan kényszerítő ok, amely a dömpingellenes intézkedések fenntartása ellen szólna.

[...]

- (502) Azt is kifogásolták, hogy az intézkedések megszüntetésével járó esetleges előnyök elemzése hiányzik. Megjegyzendő ebben a tekintetben, hogy a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének megfogalmazása alapján azt kell elemezni, hogy van-e nyomós ok a dömpingellenes intézkedések mellőzésére. A hatályvesztéssel kapcsolatos felülvizsgálat keretében ez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni, hogy van-e nyomós ok arra, hogy ne tartsuk fenn az intézkedéseket, azaz az intézkedések meghosszabbításának negatív hatásait kell feltárni, és össze kell őket vetni az uniós ipar számára jelentkező előnyökkel annak érdekében, hogy kiderüljön, aránytalanok-e az említett kedvezőtlen hatások. Jogi szempontból így hát az ellenkező esetet, azaz az intézkedések hatályvesztését csak akkor kellene további elemzés tárgyává tenni, ha konkrét jelek utalnának arra, hogy ez az importőrök, a kiskereskedők vagy a fogyasztók számára aránytalan terhet jelentene. Ilyen jeleket nem találtunk. Pusztán az érvelés kedvéért azonban a következőt lehet mondani arról, hogy az intézkedések hatályvesztése milyen hatással lenne az importőrökre, a kiskereskedőkre és a fogyasztókra. Az importőröket illetően a vizsgálatból kiderült, hogy a 2005 és a felülvizsgálati időszak között megcsappant nyereségességük egy része a dömpingellenes vámok kifizetésének tulajdonítható. Az intézkedések lejárta esetén, valamint ha a többi költség változatlan maradna, ezek a költségek valóban megszűnnének, és ebben a tekintetben a nyereségsszintek még meg is haladhatnák a vizsgálatban megállapított mintegy 20%-os szintet. Ami a kiskereskedőket illeti, az üggyel kapcsolatos információkból nem derül ki, hogy hasznukra válna-e az intézkedések hatályvesztése, mivel a mintába kiválasztott importőrök az importárak visszaesését követően nem mindig igazították ki a viszonteladói árakat, amint az az importárak és a viszonteladói árak számtani átlagának 2007 és a felülvizsgálati időszak közötti összehasonlításából látszik.

A fogyasztókat érintő hatásokat illetően még kevésbé valószínű, hogy az intézkedések hatályvesztése alacsonyabb árakat eredményezne, tekintettel arra, hogy a viszonteladói árak a behozatal szintjén jelentkező áringadozások ellenére 2005 és a felülvizsgálati időszak között nagyrészt változatlanok maradtak. Ezenkívül az sem valószínű, hogy a fogyasztók a nagyobb kínálatból profitálhatnának, mivel az üggy nem tartalmaz bizonyítékot arra nézve, hogy a dömpingellenes intézkedések elrendelése hatással lett volna a kínálatra. Mindez azonban semmi esetre sem változtat az átfogó következtetéseken, miszerint nincs nyomós ok arra, hogy ne tartsuk hatályban az intézkedéseket.”

- 8 Az 1294/2009 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A sportlábbelik, a különleges technológiával készült lábbelik, papucsok és más házicipők és orrmerevítővel rendelkező lábbelik kivételével ideiglenes dömpingellenes vám kerül bevezetésre a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr, illetve mesterséges vagy rekonstruált bőr felsőrésszel rendelkező, az alábbi KN-kódok alá tartozó lábbelik behozatalára: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex

6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 és ex 6405 10 00. [...]

[...]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 A T.KUP, amelynek társasági székhelye Toulouse-ban (Franciaország) található, a 2006. június 28-tól 2011. január 24-ig terjedő időszak során az antwerpeni (Belgium) kikötőn keresztül 26 rakományi Kínában gyártott, és a taiwani értékesítőtől, az Eastern Shoes Collection Co. Ltd-től beszerzett lábbelit importált, melyek vonatkozásában a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2006. március 23-i 553/2006/EK bizottsági rendelet (HL 2006. L 98., 3. o.), a Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2006. október 5-i 1472/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 275., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 130., 48. o.), valamint az 1294/2009 rendelet alapján 16,5%-os dömpingellenes vámot vetettek ki.
- 10 A T.KUP 2012. június 27-én a 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítéletre (C-249/10 P, EU:C:2012:53) hivatkozva kérelmet terjesztett az antwerpeni (Belgium) vámhatóság elé az ily módon kivetett vám visszatérítése iránt.
- 11 E kérelem tárgyában 2012. szeptember 14-én elutasító határozat született. A T.KUP 2013. február 25-én e határozatot megtámadta az antwerpeni (Belgium) regionális vám- és jövedékiadó-igazgatóságnál. Az említett igazgatóság 2013. április 18-án tájékoztatta a T.KUP-ot azon szándékáról, hogy a T.KUP kérelme tárgyában kedvezőtlen határozatot kíván hozni.
- 12 Ugyanezen igazgatóság 2013. június 7-én tájékoztatta a T.KUP-ot arról, hogy a határozathozatalt több próbaper befejeződéséig felfüggeszti.
- 13 A T.KUP 2013. október 24-én közigazgatási jogorvoslati kérelmet nyújtott be az előírt határidőn belüli határozathozatal elmulasztása miatt, majd 2014. szeptember 2-án keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt az említett közigazgatási jogorvoslati kérelemre vonatkozó határozathozatal elmulasztása miatt.
- 14 E körülmények között a Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (brüsszeli holland nyelvű elsőfokú bíróság, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti Bíróság elé:
 - „1) Érvénytelen-e az 1294/2009 rendelet az alapügyben szereplőhöz hasonló importőr vonatkozásában a dömpingellenes alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt azért, mert a Bizottság az általa elvégzett felülvizsgálat során – nyolc importőrre szűkített – mintavételt alkalmazott, holott áttekinthető számú, huszonegy importőrt kellett megvizsgálni?
 - 2) Érvénytelen-e az 1294/2009 rendelet az alapügyben szereplőhöz hasonló importőr vonatkozásában az alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének megsértése miatt azért, mert a Bizottság az általa elvégzett felülvizsgálat során nem vette megfelelően figyelembe a benyújtott bizonyítékokat, mivel öt nagy, és csak három kis importőrt szerepeltetett a mintában, és ezenkívül alapvetően az öt nagy importőr által benyújtott információkat vette figyelembe?

- 3) Érvénytelen-e az 1294/2009 rendelet az alapügyben szereplőhöz hasonló importőr vonatkozásában a dömpingellenes alaprendelet 2. és 3. cikkének és/vagy 11. cikke (2), (5) és (9) bekezdésének megsértése miatt azért, mert a Bizottság az általa elvégzett felülvizsgálat során nem rendelkezett elegendő információval annak megállapíthatóságához, hogy továbbra is sor kerül dömpingelt behozatalra, és emiatt kár keletkezik?
- 4) Érvénytelen-e az 1294/2009 rendelet az alapügyben szereplőhöz hasonló importőr vonatkozásában a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének megsértése miatt azért, mert a Bizottság az általa elvégzett felülvizsgálat során konkrét bizonyítékok benyújtását követeli meg arra vonatkozóan, hogy a meghosszabbítás aránytalan terhet jelent valamely importőrre nézve?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 15 Az Európai Unió Tanácsa az írásbeli észrevételeiben azzal érvelt, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani, mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem végezte el az 1294/2009 rendelet érvényességének önálló vizsgálatát, hanem csupán megismételte a T.KUP által e tekintetben megfogalmazott kételyeket.
- 16 Emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködés szelleméből – amelynek az előzetes döntéshozatali eljárás során irányadónak kell lennie – az következik, hogy a nemzeti bíróságnak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban ismertetnie kell azokat a pontos okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy az uniós jog bizonyos rendelkezéseinek értelmezésére vagy e rendelkezések érvényességére vonatkozó kérdéseinek megválaszolása szükséges a jogvita megoldásához (lásd: 2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 24. pont; 2016. május 4-i Philip Morris Brands és társai ítélet, C-547/14, EU:C:2016:325, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 17 Ennélfogva fontos, hogy a nemzeti bíróság megjelölje különösen azokat a pontos okokat, amelyek arra indították, hogy az uniós jog bizonyos rendelkezéseinek érvényességére vonatkozóan kérdést terjesszen elő, és ismertesse az ennek megfelelően szerinte megállapítható érvénytelenségi okokat. Ez a követelmény a Bíróság eljárási szabályzata 94. cikkének c) pontjából is kitűnik (lásd: 2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 25. pont; 2016. május 4-i Philip Morris Brands és társai ítélet, C-547/14, EU:C:2016:325, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), valamint az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozóan a nemzeti bíróságoknak címzett ajánlásokból is (HL 2012. C 338., 1. o., 22. pont) (lásd ebben az értelemben: 2017. január 11-i Boudjellal végzés, C-508/16, nem tették közzé, EU:C:2017:6, 22. pont).
- 18 Ezenfelül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokban szolgáltatott információknak nem kizárólag azt kell lehetővé tenniük, hogy a Bíróság hasznos válaszokat adhasson, hanem azt is, hogy a tagállamok kormányai és az egyéb érdekelt felek az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 23. cikke szerint előterjeszthessék észrevételeiket. A Bíróság feladata arra ügyelni, hogy ez a lehetőség biztosított legyen, figyelemmel arra a tényre, hogy e cikk értelmében az érdekelt feleket csak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokról tájékoztatják – együttesen e határozatoknak az egyes tagállamok hivatalos nyelvére lefordított szövegével –, a kérdést előterjesztő bíróság által a Bíróságnak esetlegesen megküldött nemzeti iratanyagról azonban nem (lásd: 2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 26. pont; 2016. május 4-i Philip Morris Brands és társai ítélet, C-547/14, EU:C:2016:325, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozat röviden, de egyértelműen azt az információt tartalmazza, hogy a kérdést előterjesztő bíróság megvizsgálta a T.KUP által előterjesztett, és az 1472/2006, valamint az 1294/2009 rendeletnek az érvénytelenségére alapított jogalapokat. Egyrészt megalapozatlanság miatt elutasította az elsődlegesen előterjesztett, az 1472/2006 rendelet érvénytelenségére alapított érveket, és következésképpen megtagadta, hogy a T.KUP által előzetes

döntéshozatalra utalásra javasolt kérdést a Bíróság elé terjessze. Másrészt azonban megvizsgálta a másodlagosan előterjesztett, az 1294/2009 rendelet érvénytelenségére alapított érveket, és megállapította, hogy azok nem irrelevánsak.

- 20 Ezenfelül a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak és a belga kormánynak egyértelműen lehetősége volt arra, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérdéseire vonatkozóan észrevételeket terjesszenek elő.
- 21 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

Az első három kérdésről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság az első három kérdésével, amelyek összekapcsolódnak, és amelyeket együttesen kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy az 1294/2009 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy az intézmények által az importőrökből alkotott minta összetétele nem volt kellőképpen reprezentatív a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének harmadik bekezdésében és 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt előírásokra tekintettel, és így az intézményeknek nem állt a rendelkezésükre elegendő információ a dömping fennállásának, és így az uniós ágazat kárának a megállapításához.
- 23 E tekintetben meg kell állapítani először is azt, hogy amint az az 1294/2009 rendelet (12) és (13) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés a dömpingellenes alaprendelet 17. cikke szerinti mintavétel alkalmazását irányozta elő, az érintett országok exportáló gyártói, az uniós gyártók és a vizsgálatba bevont importőrök magas számára tekintettel.
- 24 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése a mintavételre vonatkozóan két módszert ír elő. A vizsgálat ugyanis a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag reprezentatív felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb termelési, eladási vagy exportmennyiségre, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 86. pont).
- 25 A jelen ügyben az 1294/2009 rendelet (34)–(37) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság úgy határozott, hogy azon 139 importőr közül, amelyekkel a rendelkezésre álló információk alapján felvették a kapcsolatot, és azon 22 független importőr közül, amelyek kitöltötték a mintavételi formanyomtatványokat, az öt legnagyobb, és az érintett import 18%-át képviselő független importőr – nevezetesen az Adidas, a Clarks, a Nike, a Puma és a Timberland –, valamint három egyéb importőr alkotja a mintát az importőrök földrajzi megoszlásának és az importált lábbelitípusok különbségeinek megfelelőbb kifejezése érdekében. Ez a minta a Kínából származó behozatalnak a 10%-át, illetve a Vietnamból származó behozatalnak körülbelül a 34%-át képviselte. Az 1294/2009 rendelet (38) preambulumbekkezdése ugyanakkor megállapítja, hogy a mintába kiválasztott importőrök közül csupán heten válaszoltak a számukra megküldött kérdőívre, így a nyolcadikat végül kizárták a mintából.
- 26 Amint azt a Tanács és a Bizottság az írásbeli észrevételeiben megállapította, az importőrökből álló mintát a dömpingellenes alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésében előírt módszerek közül a második alapján állították össze, és a Bizottság a mintavétel tekintetében főként az importvolumen hangsúlyozta azzal, hogy abba az öt fő importőrt vette fel, amint az az 1294/2009 rendelet (35) preambulumbekkezdéséből kitűnik. Az említett rendelet (36) preambulumbekkezdésében azonban

megállapításra kerül, hogy a Bizottság úgy határozott továbbá, hogy ezt az első választást kiegészíti három további importőr figyelembevételével a földrajzi megoszlás, valamint az importőrök behozatalai tekintetében fennálló különbségek megfelelőbb kifejezése érdekében.

- 27 Fontos továbbá emlékeztetni arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a mintavétel tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 93. pont), így az uniós bíróságnak a felülvizsgálata keretében annak az ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy az említett választás nem alapszik-e tárgyilag téves tényeken, vagy ahhoz nem kapcsolódik-e nyilvánvaló értékelési hiba.
- 28 E tekintetben meg kell állapítani, hogy bár azon 21 független importőr száma, akik készek voltak arra, hogy részt vegyenek a mintában, az azon, összesen 139 importőrhez képest, amelyekkel felvették a kapcsolatot, abszolút értelemben nem tűnik különlegesen magasnak, továbbra is igaz, hogy a T.KUP nem terjesztett elő olyan információt, amely arra a következtetésre vezetne, hogy az intézmények a mintavétel elhatározásával nyilvánvalóan túllépték a mérlegelési jogkörüket.
- 29 Ugyanakkor a T.KUP nem elsősorban a mintavétel melletti döntést vitatja, hanem annak összetételét, amelyet lényegében nem tart kellőképpen reprezentatívnak.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a minta összetétele kétféle módszer szerint határozható meg. A vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag reprezentatív minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozható. Ugyanakkor a vizsgálat az intézmények mérlegelése szerint arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre is korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.
- 31 Következésképpen az uniós intézményeknek, amikor a mintavétel második módszerét választják, bizonyos szabadság áll a rendelkezésükre annak a jövőre vonatkozó értékelését illetően, hogy a vizsgálatukra meghatározott határidőn belül minek a megvalósítására lesz észszerű lehetőségük.
- 32 Márpedig a dömpingellenes intézkedések felülvizsgálatát a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (5) bekezdése szerint késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni, valamint az intézmények ezenfelül a dömpingellenes alaprendelet 6. cikkének (8) bekezdése értelmében kötelesek arra, hogy a lehető legalaposabban megvizsgálják azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak és amelyeken a megállapításaik alapulnak.
- 33 Az alapügy körülményei között a Bizottság által vett minta, bár csupán nyolc importőrt tartalmazott, a Kínából származó import 10%-át, és a Vietnámból származó import 34%-át képviselte, ami jelentősnek tűnik. A Bizottság értékelése ugyanis olyan adatokon alapult, amelyek a Vietnámból származó import harmadát tükrözték. Ezenfelül, bár a Kínából származó import 10%-a először csekélynek tűnhet, azt a kínai exportnak az ezen ágazatban fennálló mértékéhez kell viszonyítani. Ráadásul a Tanács és a Bizottság az öt legnagyobb importőrt választotta ki, valamint három más importőrt a földrajzi megoszlásnak és az importált lábbelik különbségeinek a megfelelőbb kifejezése érdekében.
- 34 Végezetül sem a kérdést előterjesztő bíróság, sem a T.KUP nem terjesztett elő olyan információt, amely alátámasztaná, hogy más importőröknek a mintába való felvétele elengedhetetlen volt ahhoz, hogy a minta ténylegesen reprezentatívnak minősülhessen az importőrök földrajzi megoszlásának vagy az importált lábbelik különbségeinek a szempontjából.

- 35 E körülmények között nem tűnik úgy, hogy az érintett intézmények az importőrökből álló minta összeállításakor figyelmen kívül hagytak rájuk nézve kötelező jogszabályokat, vagy túllépték azokat a mérlegelési jogkörre vonatkozó korlátokat, amelyeket e szabályok előírnak.
- 36 Az első három kérdés vizsgálata következőképpen nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené az 1294/2009 rendelet érvényességét.

A negyedik kérdésről

- 37 A kérdést előterjesztő bíróság a negyedik kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az 1294/2009 rendelethez kapcsolódik-e jogellenesség amiatt, hogy a Bizottság a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének megsértésével az olyan független importőröktől, mint a T.KUP, azt követelte meg, hogy megerősített bizonyítékok útján bizonyítsák, hogy a dömpingellenes vámok meghosszabbítása a számukra aránytalan terhet jelent.
- 38 A T.KUP az írásbeli észrevételeiben pontosabban azzal érvelt, hogy az 1294/2009 rendelet (406), (458) és (502) preambulumbekzdése többek között azt bizonyítja, hogy a Bizottság az intézkedések fenntartásához fűződő uniós érdek értékelése keretében kisebb jelentőséget tulajdonított az importőröknek, mint a termelőknek, és így olyan egyenlőtlen bánásmódot alkalmazott, amely a dömpingellenes alaprendelet 21. cikke megsértésének minősül.
- 39 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Tanács és a Bizottság az Unió érdekének a kérdés az 1294/2009 rendelet (388)–(490) preambulumbekzdésében, a független importőrök érdekét pedig annak (408)–(458) preambulumbekzdésében vizsgálta. Ezen intézmények e rendelet (489) preambulumbekzdésében megállapították, hogy a dömpingellenes vámoknak az importőrökre gyakorolt hatása többek között azok bevezetésének időpontja, valamint a felülvizsgálati időszak között nem volt aránytalan. Ebből ugyanezen rendelet (490) preambulumbekzdésében azt a következtetést vonták le, hogy a felülvizsgálati eljárás során nem került napvilágra olyan kényszerítő ok, amely a dömpingellenes intézkedések fenntartása ellen szólna.
- 40 Az említett intézmények ezenfelül a következtetések közlését követően az 1294/2009 rendelet (497)–(504) preambulumbekzdésében megvizsgálták a felek által tett észrevételeket is.
- 41 A Tanács és a Bizottság többek között e rendelet (502) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a dömpingellenes alaprendelet 21. cikke értelmében az intézkedések lejárati felülvizsgálata keretében elemezniük kellett, hogy van-e nyomás ok a dömpingellenes intézkedések mellőzésére, vagyis fel kellett tárni az intézkedések meghosszabbításának negatív hatásait, és össze kellett őket vetni az intézkedések fenntartása esetén az uniós ipar számára jelentkező előnyökkel annak érdekében, hogy kiderüljön, aránytalanok-e az említett kedvezőtlen hatások. Következőképpen az ellenkező esetet, azaz annak a kérdését, hogy az intézkedések hatályvesztését engedélyezni kell-e, csak akkor kellene további elemzés tárgyává tenni, ha az iratokban „konkrét jelek” utalnának arra, hogy az intézkedések fenntartása az importőrök számára „aránytalan terhet” jelentene. Márpedig a jelen ügyben ilyen típusú jeleket nem találtak. Az említett preambulumbekzdés megállapítja továbbá, hogy a vizsgálat mindenesetre azt mutatta, hogy az importőrök nyereségességének a csökkenése részben a dömpingellenes vámok kifizetésének tulajdonítható, és az intézkedések lejárta esetén a nyereségsszintek még meg is haladhatnák a vizsgálatban megállapított mintegy 20%-os szintet.
- 42 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése az uniós intézményekre vonatkozóan, amelyeknek el kell dönteniük azt, hogy az Unió érdekében áll-e a dömpingellenes intézkedések elfogadása vagy meghosszabbítása, előírja, hogy értékelniük kell a különböző érdekek összességét, ideértve az uniós ágazat, valamint a felhasználók és a fogyasztók

érdekeit, és különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. Ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére.

- 43 A dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdése tehát előírja a különböző feleknek – és ezek között az importőröknek – azt a jogát, hogy egyrészt ismertethetik az álláspontjukat, és információt szolgáltathatnak a Bizottságnak, és másrészt észrevételeket tehetnek a többi fél által szolgáltatott információkra vonatkozóan. E rendelet 21. cikkének (3) bekezdése azt is előírja, hogy bizonyos feltételek mellett minden fél jogosult arra, hogy a kérelmei tekintetében a Bizottság meghallgassa.
- 44 Az Uniónak a dömpingellenes intézkedések elfogadásához vagy fenntartásához fűződő érdekére vonatkozó vizsgálat tehát eljárásjogi szempontból nagymértékben szabályozott műveletet képez, amely valamennyi fél érdekeinek a mérlegelését, és összetett gazdasági helyzetek értékelését követeli meg, és az uniós bíróság korlátozott felülvizsgálatával jár.
- 45 Az alapügyben nem vitatott azonban, hogy az érintett intézmények tiszteletben tartották a dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett felek – és köztük az importőrök – számára biztosított azon eljárási jogokat, melyek lehetővé teszik az érdekeik védelmét a dömpingellenes intézkedések fenntartásához fűződő uniós érdek értékelése keretében.
- 46 A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdése, amelyet a T.KUP írásbeli észrevételei világítanak meg, azonban nem az uniós intézményeket terhelő eljárásjogi követelmények tiszteletben tartására vonatkozik, hanem az intézmények által annak érdekében végzett vizsgálat jellegére, hogy megállapítsák az alapügy tárgyát képező dömpingellenes intézkedések fenntartásához fűződő uniós érdeket, és pontosabban arra a bizonyítási teherre, amelyet az intézmények az ezen intézkedések megszüntetéséhez fűződő érdekük elismertetésére törekvő importőrökre hárítottak.
- 47 E tekintetben azonban emlékeztetni kell arra, hogy bár az intézményeknek figyelembe kell venniük az összes érintett érdeket, ügyelve arra, hogy a feleknek lehetőségük legyen az álláspontjuk ismertetésére, ezen utóbbiaknak kell bizonyítékokat előterjeszteniük az állításaik alátámasztása érdekében. A dömpingellenes alaprendelet 21. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.
- 48 E körülmények között nem kifogásolható az intézményekkel szemben, hogy az 1294/2009 rendelet (502) preambulumbekkezdésében azt állapították meg, hogy olyan konkrét jelek hiányában, amelyek arra utalnak, hogy a dömpingellenes intézkedések fenntartása aránytalan terhet jelentene az importőrök számára, nem szükséges részletesen megvizsgálniuk azt, hogy ezen intézkedések megszüntetését engedélyezniük kell-e.
- 49 E tekintetben hozzá kell fűzni, hogy sem a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában, sem pedig a T.KUP az írásbeli észrevételeiben nem terjesztett elő olyan információt, amely alátámasztaná, hogy az importőrök aránytalan terhe hiányának a megállapítása tárgyilag téves megállapításokon alapulna.
- 50 Következésképpen a negyedik kérdés vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 1294/2009 rendelet érvényességét.

A költségekről

- 51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

Az előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti, az intézkedések lejáratí felülvizsgálatot követően a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított – a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül –, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára kiterjesztett – végleges dömpingellenes vám kivetéséről [helyesen: a Vietnamból és a Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára vonatkozó, és a Makaó Különleges Közigazgatási Területről szállított egyes bőr felsőrésszel rendelkező lábbelik behozatalára a Makaóból való származás bejelentésére tekintet nélkül kiterjesztett végleges dömpingellenes vámnak a 384/96/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti lejáratí felülvizsgálatot követő kivetéséről] szóló, 2009. december 22-i 1294/2009/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvényességét.

Aláírások